

структур на всіх рівнях державного й економічного управління.

Валютна, податкова, інвестиційна, фінансова та грошово-кредитна політика запускають механізм економічної модернізації, який потребує якісного та радикального поліпшення макроекономічного положення. Посилаючись на досвід країн з розвинутою економікою, слід посилити роль грошово-кредитної та валютної політики на провідні галузі національного виробництва.

З цього постає цілком правильне запитання: яку модель економічної політики слід обрати для прискорення модернізаційних процесів в Україні? Нинішній варіант помірковано-консервативної економічної політики в деякій мірі забезпечує мінімальну соціально-економічну рівновагу та певну стабільність. Але чи буде ця стабільність залишатися в умовах сучасного соціально-політичного становища? На це запитання можна дати відповідь тільки з часом.

Марута Д.
НТУ «ХП»

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах сучасної економіки, її динамічності, конкуренції, що зростає між підприємствами, значних темпів змін у технологіях, підприємства повинні самостійно формувати свою інноваційну політику й визначати способи її ефективної реалізації. Теоретичним основам формування та реалізації інноваційної політики приділяли увагу багато вчених, зокрема: О. Лапко, А.А. Ступна, В.І. Ландик, О. Притикіна, О.І. Дацій, О. Щипанова, Л.В. Білзор, М. Якубовський та ін. Вони сформували базові теоретичні положення сутності, структури, механізму реалізації інноваційної політики держави на сучасному етапі розвитку, запропонували критерії оцінки її ефективності. Так, О.І. Дацій зосереджує увагу на ефективності інноваційної діяльності, А.А. Ступна вказує на сучасні особливості реалізації інноваційної діяльності в Україні, В.І. Ландик розглядає проблеми формування інноваційної стратегії підприємства та узагальнює досвід їх вирішення, Л.В. Білзор концентровано викладає методологічні підходи щодо формування інноваційної продукції. Отже, на нашу думку, необхідно висвітлення питань щодо інноваційної політики на рівні країни, регіону, підприємства.

Система державного регулювання інноваційної діяльності існує саме для вирішення питань, які пов'язані з визначенням форм стратегічного управління для здійснення інноваційної діяльності підприємств, при умові найбільш повного використання виробничого потенціалу і підвищення їх конкурентоспроможності. Серед складових інноваційної інфраструктури виділяють: регіони науки, технополіси, міста високих технологій (HiTechCity), дослідницькі, технологічні, промислові, аграрні технопарки, науково-технічні альянси, інноваційні центри, бізнес – інкубатори (інноваційні та технологічні), спеціальні економічні зони та інші.

Стратегія й механізми реалізації державної інноваційної політики, як правило, визначаються її законодавчими та урядовими структурами. Орієнтація на суто ринкові механізми розвитку та подолання кризових явищ в національних економіках, як свідчить світовий досвід (США часів великої депресії, Німеччина та Японія в повоєнні роки), безперспективна.

На Заході державне втручання в інноваційну сферу стало нормою, і його методи постійно вдосконалюються. Основною метою такого втручання є забезпечення сталого економічного розвитку, підтримка низького рівня інфляції, високої інноваційної активності й зайнятості.

Згідно із Законом України «Про інноваційну діяльність», державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом визначення й підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального та місцевого рівнів; формування й реалізації державних, галузевих, регіональних та місцевих програм; створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки й стимулювання інноваційної діяльності; фінансової підтримки виконання інноваційних проектів; встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності; підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури.

Таким чином, науково-технічний прогрес є одним із найважливіших чинників сталого економічного зростання, а результатом інноваційного процесу є зародження та реалізація наукових ідей, що охоплює відносини у виробництві, обміні і споживанні. Для стійкого економічного зростання країни необхідно, щоб держава забезпечувала баланс інтересів, з одного боку, конкурентної, а з іншого боку промислової політики.

Марукова М.

РГУ ім. С.А.Есенина

ПУТИ УВЕЛИЧЕНИЯ ДОХОДНОЙ БАЗЫ БЮДЖЕТОВ МУНИЦИПАЛЬНЫХ ОБРАЗОВАНИЙ

В бюджетной системе страны, являющейся главной финансовой базой деятельности государственных органов власти и органов местного самоуправления в сфере экономического и социального развития соответствующих территорий, местные бюджеты – самые многочисленные. Являясь низовым звеном этой системы, они представляют собой её фундамент, от укрепления которого зависит прочность и надежность всей системы. Для выполнения функций, возложенных на местные представительные и исполнительные органы, они наделяются определенными имущественными и финансово-бюджетными правами. Бюджетные и имущественные права, предоставленные этим органам, дают им возможность составлять, рассматривать, утверждать и исполнять свои бюджеты.

В современных условиях развития российской экономики особо актуальной задачей является максимальное наполнение бюджета и обеспечение